

19-08-2020

Objavljeno na e-oglasnoj ploči

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U PAZINU
Dršćevka 1, 52000 Pazin

9 P-538/2019-48

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

I

P R E S U D A

Trgovački sud u Pazinu, po sutkinji Tamari Lakoseljac Benčić, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja INA – INDUSTRIJA NAFTE d.d. Zagreb, Avenija V. Holjevca 10, OIB: 27759560625, koju zastupa punomoćnik Milorad Stanić, odvjetnik iz Odvjetničkog društva Stanić i partneri d.o.o. Rijeka, Riva 4, protiv tuženika ULJANIK BRODOGRADILIŠTE d.d. u stečaju Pula, Flaciusova 1, OIB: 21764428190, kojeg zastupa stečajni upravitelj Loris Rak, Rijeka, Vjenceslava Novaka 14, a njega punomoćnik Nikola Fanuko, odvjetnik u Rijeci, Agatićeva 4, radi utvrđenja osnovanosti osporene tražbine, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 7. srpnja 2020., u nazočnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, 19. kolovoza 2020.

r i j e š i o j e

Tužba tužitelja je povučena za iznos od 28.099.157,20 kn.

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se da je osnovana tražbina tužitelja prema tuženiku kao tražbina drugog višeg isplatnog reda u iznosu od 250.478,82 kn.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za isplatom zatezne kamate tekuće na iznos od 250.478,82 kn od 10. rujna 2018. pa do isplate po stopi koja se određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za osam postotnih poena, kao neosnovan.

III. Nalaže se tuženiku da tužitelju naknadi trošak postupka u iznosu od 14.052,50 kn, zajedno sa zateznom kamatom tekućom od 19. kolovoza 2020. pa do isplate po stopi koja se određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, u roku od 8 dana.

IV. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadom troškova postupka u iznosu od 15.422,50 kn.

Obrazloženje

Tužitelj je 10. rujna 2018. podnio naslovnom sudu tužbu protiv tuženika radi stjecanja bez osnove – isplate iznosa od 28.099.157,20 kn. U tužbi je naveo kako je na temelju presude Trgovačkog suda u Zagrebu posl. br. P-2854/14 od 14. ožujka 2016. naloženo tužitelju isplatiti tuženiku novčani iznos od 1.163.555,59 USD u protuvrijednosti u kunama prema prodajnom tečaju Hrvatske narodne banke na dan plaćanja s pripadajućim zateznim kamatama tekućim od 22. veljače 1997. pa do isplate, kao i iznos od 1.303.464,96 kn s pripadajućim zateznim kamatama tekućim od 22. veljače 1997. pa do isplate te parnične troškove u iznosu od 381.554,97 kn s pripadajućim zateznim kamatama. Presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl. br. Pž-4647/2016 od 20. rujna 2016. potvrđena je presuda Trgovačkog suda u Zagrebu posl. br. P-2854/14 od 14. ožujka 2016. Na temelju prvostupanjske i drugostupanjske presude tužitelj je isplatio tuženiku 16. ožujka 2017. iznos od 27.376.081,79 kn te 2. svibnja 2017. iznos od 723.075,41 kn, odnosno sveukupno 28.099.157,20 kn. Vrhovni sud Republike Hrvatske je rješenjem posl. br. Revt 213/17 od 7. studenog 2017. ukinuo prvostupanjsku i drugostupanjsku presudu u dijelu koji se odnosi na tuženika te predmet vratio na ponovno suđenje. Revizijskom osnovom je otpala pravna osnova na temelju koje je tužitelj izvršio uplatu na račun tuženika, stoga tužitelj smatra da su ispunjeni uvjeti za primjenu odredbe čl. 1111. Zakona o obveznim odnosima. Slijedom čega, predlaže da sud nakon provedenog postupka usvoji tužbeni zahtjev kojim će naložiti tuženiku da tužitelju isplati iznos od 28.099.157,20 kuna sa zateznom kamatom tekućom na taj iznos od 19. srpnja 2018. do isplate, kao i da mu naknadi trošak postupka.

U odgovoru na tužbu tuženik se usprotivio tužbenom zahtjevu te ga u cijelosti osporava u pogledu osnove i visine. Naveo je kako su tužitelj i tuženik nakon podnošenja tužbe, 24. rujna 2018., sklopili Sporazum o načinu podmirenja duga i uređenju međusobnih odnosa, solemniziran po javnom bilježniku, kojim su uredili međusobna prava i obveze s osnove predmetnog potraživanja tužitelja. Tuženik se Sporazumom o načinu podmirenja duga i uređenju međusobnih odnosa obvezao podmiriti tužitelju dugovanje u iznosu od 28.099.157,20 kn, u dva obroka, sa dospelim 30. studenog 2018. i 31. prosinca 2018. S obzirom da o identičnom zahtjevu tužitelja već postoji ovršni javnobilježnički akt, tuženik smatra kako tužbu treba odbaciti. U odnosu na visinu, tuženik osporava visinu zatraženih zateznih kamata, budući da je tuženik revizijsku odluku zaprimio 23. srpnja 2018., a kamate potražuje od 19. srpnja 2018. Slijedom čega, tuženik predlaže odbaciti tužbu, podredno odbiti tužbeni zahtjev, uz obvezu naknade troškova parničnog postupka.

Na ročištu održanom 4. prosinca 2018. tužitelj je ustrajao kod postavljenog tužbenog zahtjeva ističući kako je Sporazum dostavljen uz podnesak tuženik u naravi Ugovor čiji je predmet oduka o privremenoj mjeri, a koji ujedno sadrži imperativnu odredbu o stavljanju van snage tog istog sporazuma, ako tuženik u strogom roku (do 30. studenog 2018.) ne ispuni novčanu obvezu, pa da je, kako je rok bitan sastojak Ugovora, a obveza nije ispunjena u roku, Sporazum raskinut izjavom tužitelja. Podneskom, predanom na ročištu 4. prosinca 2018., tužitelj je uskladio zahtjev za isplatu kamate na iznos od 28.099.157,20 kn, potražujući kamatu od 23. srpnja 2018. do isplate.

Tuženik je u tijeku postupka zatražio određivanje prekida postupka do okončanja postupka kod Vrhovnog suda Republike Hrvatske posl. br. Revt-213/2017 koji se vodi po reviziji u predmetu koji se vodio pred Trgovačkim sudom u Zagrebu, pod posl. br. P-2854/2014.

Sud nije prihvatio prijedlog za prekidom postupka, budući je postupak pred Trgovačkim sudom u Zagrebu pravomoćno okončan, te podnošenje revizije, nije od utjecaja na vođenje ovoga postupka.

Budući je nad tuženikom rješenjem ovoga suda posl. br. St-34/2019-27 od 16. svibnja 2019., otvoren stečajni postupak, ovosudnim rješenjem posl. br. P-241/2018-31 od 7. lipnja 2019. utvrđen je prekid postupka u ovoj pravnoj stvari.

Podneskom od 4. listopada 2019. tužitelj je obavijestio sud kako je nad tuženikom otvoren stečajni postupak, te kako je tražbinu, koja je predmet postupka, zajedno s drugim tražbinama koje ima prema tuženiku, prijavio stečajnom upravitelju. Stečajni upravitelj je priznao tražbinu tužitelja u iznosu od 30.170.980,11 kn kao tražbinu II. višeg isplatnog reda, dok je osporio tražbinu u iznosu od 2.564.120,59 kn koja se odnosi na tražbinu po osnovi parničnog troška za postupak koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Zagrebu pod posl. br. P-2854/2014 u iznosu od 2.313.641,80 kn i na tražbinu po osnovi parničnog troška iz predmeta ovoga suda P-538/2019 (ranije: P-241/2018) u iznosu od 250.478,82 kn, te je tužitelj upućen pokrenuti parnicu, odnosno predložiti nastavak parnice, u roku od 8 dana od pravomoćnosti rješenja o upućivanju u parnicu. Dakle, stečajni upravitelj je osporio dio tražbine tužitelja i to po osnovi parničnog troška u iznosu od 250.478,82 kn, koji trošak postupka je nastao u ovom parničnom postupku, te je slijedom toga, tužitelj predložio nastavak ovoga postupka tražeći da se utvrdi osnovanom tražbinu tužitelja prema tuženiku u iznosu od 250.478,82 kn kao tražbine II. višega isplatnog reda sa zateznom kamatom tekućom na taj iznos od 10. rujna 2018. do isplate.

Tužiteljev prijedlog za nastavkom ovog postupka je pravodoban, imajući u vidu odredbu članka 267. Stečajnog zakona (Narodne novine, br. 71/15 i 104/17, dalje: SZ), rješenjem posl. br. P-538/2019-35 od 2. prosinca 2019. nastavljen je postupak u ovoj pravnoj stvari, te je odlučeno da će se isti voditi pod novim posl. br. P-538/2019.

Sud je proveo dokazni postupak uvidom u dokumentaciju u spisu, i to dokumentaciju uz tužbu (str. 5-19 spisa), dokumentaciju uz odgovor na tužbu (str. 29-32 spisa), dokumentaciju uz podnesak tužitelja od 15. siječnja 2019. (str. 40-46 spisa), nalaz vještaka (str. 70-73 spisa), izvadak iz sudskog registra za tuženika (str. 80-83 spisa), dokumentaciju uz podnesak tužitelja od 3. listopada 2019. (str. 92-123, te 127-189 spisa), u preslik prijave tražbine koji prileži spisu te je izvršio uvid u stečajni spis St-34/2019.

Na temelju provedenog dokaznog postupka sud ocjenjuje da je tužbeni zahtjev tužitelja osnovan u cijelosti.

Nije sporno da je nad tuženikom rješenjem Trgovačkog suda u Pazinu posl. br. St-34/2019-27 od 16. svibnja 2019. otvoren stečajni postupak (str. 92-97), kao ni da je tužitelj prijavio svoju tražbinu u stečajnom postupku, što proizlazi iz preslika prijave tražbine te iz stečajnog spisa St-34/2019. Nije sporno ni da je rješenjem Trgovačkog suda u Pazinu posl. br. St-34/2019-129 od 19. rujna 2019. tužitelju priznata tražbina u iznosu od 30.170.980,11 kn, kao tražbina drugog višeg isplatnog reda, a glede iznosa od 250.478,82 kn, kao tražbine II. višega isplatnog reda sa zateznom kamatom tekućom na taj iznos od 10. rujna 2018., tužitelj je upućen ostvarivati tražbinu u parničnom postupku.

Sporno je, jesu li opravdani troškovi izazvani ovim parničnim postupkom, odnosno je li tužitelj neosnovano uzrokovao troškove ovog parničnog postupka time što je pokrenuo sudski postupak namirenja tražbine, s obzirom na to da je između stranaka sklopljen Sporazum kojim su uredili međusobna prava i obveze u odnosu na spornu tražbinu.

Uvidom u Sporazum o načinu podmirenja duga i uređenju međusobnih odnosa od 24. rujna 2018. (str. 29-31, dalje: Sporazuma) razvidno je da su tužitelj i tuženik uredili međusobne odnose koji se odnose na tražbinu koja je bila predmetom ovoga postupka, te su utvrdili da je

tužitelj INA d.d. dana 16. ožujka 2017. izvršila plaćanje iznosa od 27.376.081,79 kn i dana 12. svibnja 2017. iznosa od 723.075,41 kn. Člankom 1. Sporazuma strane su suglasno utvrdile da je na temelju drugostupanjske presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl. br. PŽ-4647/2016- od 20. rujna 2016. kojom je potvrđena prvostupanjska presuda Trgovačkog suda u Zagrebu posl. br. P-2854/2014, rješenjem posl. br. Revt-213/17, koje rješenje su punomoćnici tuženika zaprimili 23. srpnja 2018., ukinuta pravna osnova po kojoj je tužitelj izvršio navedena plaćanja. Člankom 2. Sporazuma ugovorile su kako će cjelokupno dugovanje u visini 28.099.157,20 kn tuženik podmiriti kroz 2 mjesečne rate – prvu ratu najkasnije do 30. studenog 2018. u iznosu od 13.326.503,19 kn, a drugu ratu najkasnije do 31. prosinca 2018. u iznosu od 14.049.578,60 kn. Člankom 3. Sporazuma strane su odredile da ukoliko tuženik ne postupi po sporazumu i ne izvrši povrat sredstava na račun tužitelja na način i u rokovima određenim sporazumom, sporazum će se staviti izvan snage te će tuženik ponovno aktivirati donošenje privremene mjere radi osiguranja svoje novčane tražbine u sudskom postupku za povrat sredstava stečenih bez osnove, čemu se tuženik neće protiviti niti ulagati pravne lijekove protiv izricanja takve privremene mjere. Člankom 6. Sporazuma strane su ugovorile kako neovisno o pravima, tužitelj ima pravo u bilo kojem trenutku važenja Sporazuma otkazati obročnu otplatu i/ili trenutno poduzeti sve potrebne mjere naplate cjelokupnog dugovanja uključujući i prisilnu naplatu potraživanja (ukupnog dugovanja sa zakonskim zateznim kamatama) i/ili jednostrano i bez ostavljenog naknadnog roka naknadnog roka za ispunjenje raskinuti sporazum, ukoliko nastupi neka od sljedećih okolnosti ili događaja: tuženik ne podmiri bilo koju mjesečnu ratu; tuženik povrijedi bilo koju drugu odredbu sporazuma; ukoliko iz držanja tuženika proizlazi ili isti izjavi da neće ispuniti bilo koju ugovornu obvezu temeljem sporazuma; ukoliko se protiv tuženika ili bilo kojeg društva u kojem tuženik ima vlasnički udio podnese prijedlog za otvaranje stečaja, postupka predstečajne nagodbe ili likvidacije, odnosno bilo kojeg drugog postupka čija posljedica može biti prestanak društva. Člankom 7. Sporazuma je određeno kako je tuženik suglasan da po zahtjevu tužitelja stavi potvrdu ovršnosti na sporazuma te kako tužitelj ima pravo radi ostvarenja svoje tražbine, s čime je tuženik suglasan, pokrenuti neposrednu prisilnu ovrhu na cjelokupnoj pokretnoj i nepokretnoj imovini kupca.

Uvidom u Obavijest o stavljanju van snage Sporazuma o načinu podmirenja duga i uređenju međusobnih odnosa od 4. prosinca 2018. (str. 40), razvidno je kako je tužitelj, u skladu s člankom 3. Sporazuma obavijestio tuženika, kako je predmetni Sporazum stavljen van snage, te da tužitelj nastavlja sudski postupak za povrat sredstava stečenih bez osnove.

Na temelju provedenog postupka utvrđeno je kako su tužitelj i tuženik, nakon primitka odluke Vrhovnog suda Republike Hrvatske, posl. br. Revt 213/17-2 od 7. studenog 2017., koju je tuženik primio 23. srpnja 2018. i nakon podnošenja ove tužbe (koja je podnijeta 10. rujna 2018.) sklopili Sporazum o načinu podmirenja duga i uređenju međusobnih odnosa 24. rujna 2018., kojim su uredili svoja prava i obveze koje proistječu iz tražbine koju tužitelj ima prema tuženiku, a koji Sporazum je stavljen van snage od strane tužitelja, na temelju njegove ovlasti iz članka 3. Sporazuma, obavješću od 4. prosinca 2018.

U odnosu na visinu tražbine koja je bila predmetom postupka do smanjenja tužbenog zahtjeva tužitelja 4. listopada 2019., u postupku je provedeno financijsko vještačenje po vještaku Bibici Milat, koja je utvrdila visinu tražbine tužitelja, te utvrdila da ista iznosi 28.099.157,20 kn.

Vještak je u nalazu navela i tijekom zatezne kamate na navedeni iznos, na što je tužitelj istaknuo kako se radi o primjeni materijalnog prava, te kako zbog toga ne traži saslušanje vještaka pred sudom, s čime se slaže i ovaj sud, te vještak nije pozvana radi usmenog

obrazlaganja nalaza. U preostalom dijelu nije bilo primjedbi na nalaz vještaka, te je isti prihvaćen. Tuženik nije imao primjedbi na nalaz i mišljenje vještaka.

Budući da je tijekom postupka otvoren stečajni postupak nad tuženikom, tužitelj je svoju tražbinu koju je utužio u ovom parničnom postupku u iznosu od 28.099.157,20 kn prijavio stečajnom upravitelju te mu je ista priznata, sud je donio rješenje kojim se smatra da je tužitelj povukao tužbu, kako je to odlučeno u izreci rješenja.

Tužitelj je za troškove ovog postupka nastale do otvaranja stečaja u iznosu od 250.478,82 kn, upućen nastaviti pokrenuti postupak, na temelju rješenja ovoga suda posl. br. St-34/2019-129 (str. 106-123 spisa), pa je postupak nastavljen u pogledu ocjene osnovanosti tražbine u iznosu od 250.478,82 kn, kao tražbine II. višeg isplatnog reda (str. 116-117 spisa).

Što se tiče osnovanosti tužiteljevog zahtjeva za isplatom tražbine u iznosu od 250.478,82 kn, kao tražbine II. višeg isplatnog reda, a s obzirom da je glavna tražbine ocijenjena osnovanom, te da je tuženik rješenje Vrhovnog suda Republike Hrvatske, posl. br. Revt 213/17-2 od 7. studenog 2017., primio 23. srpnja 2018., a nije postupio po navedenoj odluci na način da je vratio iznos koji je primio, te da naknadno nije postupio niti po Sporazumu stranaka o načinu podmirenja duga i uređenju međusobnih odnosa od 24. rujna 2018., uslijed čega je došlo do raskida navedenog Sporazuma, temeljem izjave o raskidu tužitelja od 4. prosinca 2018., a u skladu s čl. 3. Sporazuma o načinu podmirenja duga i uređenju međusobnih odnosa i čl. 361. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine, br. 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, dalje: ZOO), tužitelju pripada naknada troškova postupka nastalih do otvaranja stečajnog postupka, koju tražbinu je tužitelj prijavio u stečajnom postupku i koja mu je u stečajnom postupku osporena.

Odluka o osnovanosti tužbenog zahtjeva tužitelja temelji se na čl. 154. st. 1. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine, br. 53/91, 91/92., 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 i 70/19, dalje: ZPP) i čl. 155. ZPP-a.

Tužitelj je u stečajnom postupku između ostalog prijavio i tražbinu u iznosu od 250.478,82 kn, koja čini trošak ovoga postupka, te je kao dokaz postojanja tražbine predložio uvid u ovaj spis. Iako tražbinu nije precizirao na način da bude u potpunosti jasno koji iznos potražuje po kojoj osnovi, s obzirom da je predložio uvid u ovaj predmet, sud je osnovanost njegove tražbine cijenio iz zahtjeva za isplatom troškova navedenih u svakom podnesku koji se nalaze u spisu, jer je na podnescima naznačio trošak kojega potražuje. Tužitelj je tako do otvaranja stečaja 16. svibnja 2019. zatražio trošak sastava tužbe u iznosu od 100.000,00 kuna, te PDV-a na navedeni iznos od 25.000,00 kn, sastav podneska od 4. prosinca 2018. u iznosu od 100.000,00 kuna, te PDV-a na navedeni iznos od 25.000,00 kn, sastav podneska od 14. siječnja 2019. u iznosu od 500,00 kn, te PDV-a na navedeni iznos od 125,00 kn, sastav podneska od 5. svibnja 2019. u iznosu od 100.000,00 kuna, te PDV-a na navedeni iznos od 25.000,00 kn. S obzirom na navedeno, a temeljem čl. 155. ZPP-a, zahtjev tužitelja je ocijenjen opravdanim u zatraženom iznosu od 250.478,82 kn, na način da mu je priznat trošak sastava tužbe u iznosu od 100.000,00 kn, u skladu s Tbr 7. t. 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine, br. 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, dalje: Tarifa) PDV-a u iznosu od 25.000,00 kn, u skladu s Tbr. 42. Tarife, sastava podneska od 5. svibnja 2019., temeljem Tbr. 9. t. 1. i 42. Tarife, budući se radi o obrazloženom podnesku, te mu je kao opravdan priznat i trošak sastava podneska od 14. siječnja 2019., ali ne u zatraženom iznosu od 625,00 kn, već u iznosu od 478,82 kn, budući da sud nema ovlasti dosuđivanja preko granica traženog, pa su tužitelju s te osnove priznati troškovi postupka u zatraženom iznosu od 250.478,82 kn te je donijeta odluka kao u t. I. izreke.

Tužitelju nije priznat podnesak od 4. prosinca 2018., jer ga je predao na ročištu koje je održano istoga dana, a za održana ročišta tužitelj nije dostavio dokaz da je prijavio tražbinu u stečajnom postupku, odnosno nije postavio zahtjev za naknadu troškova.

Tužitelj je zatražio i isplatu zatezne kamate na iznos od 250.478,82 kn, koji iznos mu je osporen u stečajnom postupku. U pogledu zahtjeva za isplatom iznosa od 250.478,82 kn, stečajni vjerovnik koji svoju tražbinu može ostvarivati samo u stečajnom postupku (članak 165. st. 3. SZ) prijavom tražbine stečajnom upravitelju te ispitivanjem tražbine u stečajnom postupku, te podnošenje samostalne tužbe nije dopušten put pravne zaštite. Samo stečajni vjerovnik osporene tražbine može pokrenuti ili nastaviti već pokrenutu parnicu nakon što, rješenjem stečajnog suda, bude na to upućen. Stečajni vjerovnici koji prijavljuju tražbinu na osnovu zateznih kamata do dana otvaranja stečajnog postupka dužni su kamate obračunati i prijaviti u apsolutnom iznosu. Iz spisu priložene prijave tražbine od 19. lipnja 2019. proizlazi da tužitelj nije obračunao i prijavio zatezne kamate od dospijeca svoje tražbine do dana otvaranja stečajnog postupka 16. svibnja 2019. Tužitelj ne može zahtijevati isplatu zateznih kamata ako o njima nije odlučeno u stečajnom postupku, pa stoga njegov zahtjev za isplatom zateznih kamata na iznos od 250.478,82 kn od 10. rujna 2019. do isplate nije osnovan.

Glede troškova postupka nastalih nakon otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom, tužitelj je zatražio naknadu troškova postupka u iznosu od 29.475,00 kn i to za sastav podneska od 4. listopada 2019. iznos od 5.000,00 kn, za zastupanje na ročištima 27. svibnja 2020. i 7. srpnja 2020. u iznosu od po 5.000,00 kn, za pristup ročištu za objavu presude iznos od 500,00 kn, za PDV-a iznos od 3.875,00 kn, trošak sudskih pristojbi na tužbu u iznosu od 5.100,00 kn te trošak sudskih pristojbi na presudu u iznosu od 5.000,00 kn.

Tužitelju su kao opravdani priznati troškovi postupka nastali nakon otvaranja stečajnog postupka na ime sastava podneska od 4. listopada 2019. u iznosu od 5.000,00 kn (Tbr. 8. t. 1. u vezi s Tbr. 7. t. 1. Tarife), trošak zastupanja na ročištima 27. svibnja 2020. i 7. srpnja 2020., u polovici zatraženog iznosa, za svako u iznosu od 2.500,00 kn (Tbr. 9. t. 1. u vezi s Tbr. 7. t. 1. Tarife), trošak pristupa ročištu za objavu presude u zatraženom iznosu od 500,00 kn (Tbr. 9. t. 3. Tarife), trošak PDV-a na priznate troškove postupka u iznosu od 2.625,00 kn (Tbr. 42. Tarife) te trošak sudske pristojbe na presudu u iznosu od 2.855,00 kn (Tbr. 2. t. 1. u vezi s Tbr. 1. t. 1. Tarife), koji mu je priznat u polovici iznosa, odnosno u iznosu od 1.427,50 kn. Naime, odredbom čl. 7. st. 3. Zakona o sudskim pristojbama (Narodne novine, br. 118/18) propisano je da se na odluke koje sud dostavlja u elektroničkom obliku sukladno posebnim propisima putem informacijskog sustava u primjeni u poslovanju suda, pristojba plaća u visini polovice propisanog iznosa pristojbe utvrđene Tarifom ako je uplaćena u roku od tri dana od dana elektroničke dostave odluke. S obzirom da je tužitelju dana mogućnost da plati polovicu sudske pristojbe koju je dužan platiti po Uredbi o Tarifi sudskih pristojbi, ukoliko to učini u roku od tri dana od objave presude (takav stav izražen je i u odluci VTS RH Pž-5308/2019), to je njegov zahtjev za naknadom sudske pristojbe na presudu osnovan samo u tom dijelu (1.427,50 kn, a ne 2.855,00 kn) sve sukladno Tbr. 2. Tarife sudskih pristojbi, jer tuženik nije dužan snositi povećani trošak pristojbe kojeg bi tužitelj sam prouzrokovao plaćanjem sudske pristojbe izvan roka od tri dana. Na troškova postupka tužitelju su priznate zatražene zatezne kamate koje teku od 19. kolovoza 2020. (presuđenja) do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena (čl. 29. st. 2. ZOO-a, „ostali odnosi“).

Slijedom čega, tužitelju su kao opravdani priznati troškovi postupka u iznosu od 14.052,50 kn te je donijeta odluka kao u t. II. izreke.

Tužitelju nije priznat zatraženi trošak sudskih pristojbi na tužbu u iznosu od 5.100,00 kn, budući da je taj trošak trebao prijaviti u stečajnom postupku, kao trošak nastao prije pokretanja stečajnog postupka. Pristup održanim ročištima mu je priznat u polovici zatraženih

iznosa, u skladu sa Tbr. 9. t. 2. Tarife. Tužitelju kao opravdan nije priznat ni trošak pristupa ročištu za objavu presude u zatraženom iznosu od 500,00 kn, budući da na ročište nije pristupio. Slijedom čega, tužitelj je odbijen sa zahtjevom za naknadu troškova postupka u iznosu od 15.422,50 kn te je donijeta odluka kao u t. III. izreke.

U Pazinu 19. kolovoza 2020.

Sutkinja

Tamara Lakoseljac Benčić, v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog suda u roku od 8 dana računajući od dana objave presude, ako je stranka bila uredno obaviještena o održavanju ročišta za objavu, odnosno od primitka prijepisa presude, ako stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu presude.

DNA:

- Pun. tužitelja,
- Pun. tuženika.

Dokument je elektronički potpisan:
**TAMARA LAKOSELJAC
BENČIĆ**

Vrijeme potpisivanja:
**19-08-2020
14:16:31**

DN:
C=HR
O=TRGOVAČKI SUD U PAZINU
2.5.4.97=#130D48523436353433373332373135
L=PAZIN
S=LAKOSELJAC BENČIĆ
G=TAMARA
CN=TAMARA LAKOSELJAC BENČIĆ

Broj zapisa: **17898-459fa**

Kontrolni broj: **04d38-74f7d-a73af**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=TAMARA LAKOSELJAC BENČIĆ, L=PAZIN, O=TRGOVAČKI SUD U PAZINU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Pazinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.